

Kupim ty jo milo domeček To po tym koničku po vranem,
 Za ten tvůj zeleny věneček. A po sedečku červenem.
 Ty budeš v domečku vyšivač Pitom se tě milo, jak se moš,
 A jo budu k tobě chodivač. Jsi-li ty tak zdravo jak se zdoš?
 Nechoď ty synečku nechoď k nom Jo sem je zdravější neži ty,
 Bo jo je chudobno a ty pon. Mom fortušek zlatem vyšity.
 Po čim mě děvečko poznovoš, Kdo ti ho mo milo vyšivoš,
 Že mě ty za pona uznovoš? Dyže sem jo doma nebyvoš?

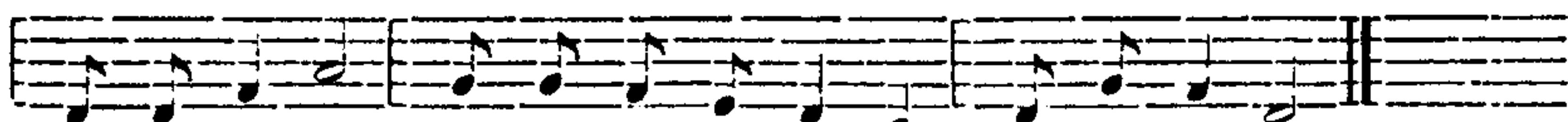
Vyšivoli mi ho dvořane
 Na fojtove luce zelene.

Ze Sedliště ve Slezsku.

Suš. 480.

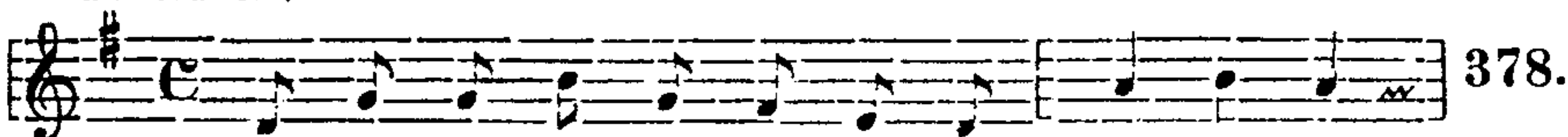
Mi - lá Ma - ri - jan - ko bi - lá rů - že, ne - by - lo ti třeba,

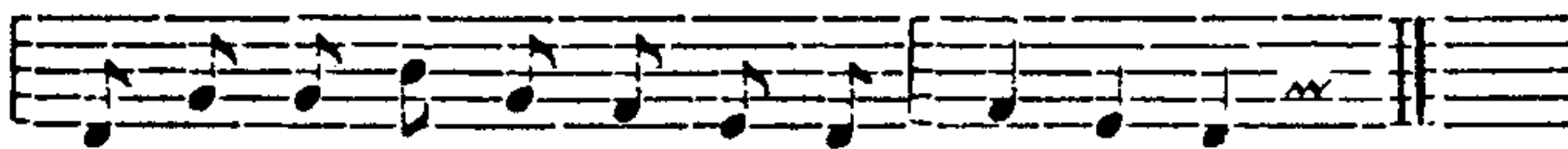
ješ - če mu - že, ne - by - lo ty tře - ba ješ - če mu - že.

Mohlas sobě chodić ve věnečku Ty milý synečku, vonné hřebičky,
 A popijać sobě palenečku. Nebylo ti třeba ještě ženičky.

Ze Sedliště.

Ve - se - le si Ma - ri - jan - ko ve - se - le,

po - kel ty máš tvůj vě - ne - ček na hla - vě.

Bo jak tež ty toho věnka pozбудeš,
 Potom tež ty tak vesela nebudeš.

Ej hopsa, hopsa, hopsasa, hopsasa,
 Zlámała se ženichovi kolasa.

Ze Sedliště.

Suš. 468.

Co sem vostak ma - mu - lič - ko do - ma mr - ze - la,
 Že sem jo se tak mla - dič - ko vy - dać mu - se - la?

da - li scě mě za ta - ke - ho ma - mul - ko mo - ja.
 ne - ni ho - den psa do - bre - ho

(Dálší text jak u Šušila.)